

A magyar alapfokú rézfúvós kamarazene-oktatás fejlesztésének lehetőségei

KUTATÓPROGRAM

Általános terv

Bevezetés

Megtisztelő számomra, hogy immár tizenöt éve vállalhatok részt a magyar rézfúvós zene társadalmi, oktatási és művészeti területen való elismertségének növelésében, mint *aktív muzsikus* (In Medias Brass rézfúvós együttes), zeneiskolai és szakgimnáziumi trombita- és kamarazene tanár (Vujicsics Tihamér AMI Szentendre, Weiner Leó Katolikus AMI és Zeneművészeti Szakgimnázium, Budapest), *fesztiválszervező* (In Medias Brass Nemzetközi Rézfúvós Kamarazenei Fesztivál és Verseny), *helyettesítő zeneakadémiai tanár* (Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem, trombita és kamarazene órák), valamint hazai és nemzetközi versenyek zsűritagja, illetve szakmai fórumok előadója.

Szintén büszkeséggel tölt el, hogy mint kamaramuzsikus, az elmúlt másfél évtizedben e műfaj képviselőjeként többszáz olyan hangversenyen, ifjúsági előadáson és hangszerbemutató koncerten közreműködhettem (főként az In Medias Brass rézfúvós együttes tagjaként), amely az alapfokú oktatásban résztvevő diákokhoz, illetve pedagógusokhoz kapcsolódik.

Sokszínű és szerteágazó tanári-előadói tevékenységem során egy jól meghatározható szakmai cél fogalmazódott meg bennem: elősegíteni, hogy a magyar rézfúvós kamarazene-oktatás a lehető legmagasabb szintre emelkedjen, s hogy – az egyéni hangszeres képességgel összhangba állítva – még hatékonyabban kapcsolódhasson hazánk művészetoktatási intézményrendszerébe.

A magyar alapfokú rézfúvós kamarazenei oktatás helyzete és jellemzői napjainkban

Az elmúlt évek tapasztalatainak tükrében ma minden eddiginél nagyobb súllyal vetődik fel annak kérdése, hogy miként tudunk az alapfokú művészetoktatási intézményekbe járó tanulók számára olyan izgalmas és inspiráló szakmai környezetet teremteni, amely képes munkájukat élményszerűvé, ám emellett hatékonyabbá is tenni.

Ez a rézfúvós oktatás területét is érinti. Mára kihívást jelentenek például a pandémia hosszan elnyúló utóhatásai, hiszen a koronavírus által terhelt évek alatt érzékelhetően

megcsappant a zenei pályára jelentkezők száma, s szintén jelentősen visszaesett a versenyeken tapasztalható általános színvonal. Emellett az is nehéz feladatot ró a kollégákra, hogy az online térben eltöltött idő és az egyre szaporodó különórák, sportfoglalkozások mellett a zeneiskolai munkát továbbra is vonzóvá tegyék a gyermekek számára. Mindezek fényében már önmagában az is komoly kihívást jelent, hogy a tanulókat be tudjuk vonzani a zeneiskolákba, nemhogy még arra is motiváljuk őket, hogy a kamarazenélésben is aktívan részt vegyenek.

A zeneiskolai rézfúvós oktatás Magyarországon hagyományosan az egyéni hangszeres órákhoz kötődik. Ezen a területen a kamarazenei formációk meglehetősen alulreprezentáltak, létrejöttük rendszertelen, a műfaj pedagógiai keretei pedig gyakran esetlegesek. Noha a társas zenéhez kötődő pedagógiai tevékenységek hozzáadott értéke vitathatatlan (javítja a kondíciót, fejleszti a hallást, az intonációt, a kreatív közös munka iránti igényt), a kamarazenei oktatás a gyakorlatban mégsem része stabilan az alapfokú intézményi rézfúvós kultúrának.

Problémafelvetés

Az előbbieket egyenes következményeként az alapfokú rézfúvós kamarazenei képzésben az alábbi *feszültség* figyelhető meg: a rézfúvós zeneiskolai oktatás jelenlegi, individuális órastruktúrára épülő pedagógiai modellje egyre kevésbé képes megfelelően alkalmazkodni a tanulók megváltozott motivációs mintázataihoz, amelyek napjainkban mindinkább a közösségi élmények felé orientálódnak. A kamarazenei formációk pedig – amelyek éppen e motivációs igényeket elégítenék ki – a legtöbb esetben alkalomszerűen s pedagógiailag kevésbé strukturált keretek között jelennek meg.

Ez az ellentmondás – melynek főbb okait a későbbiekben részletesen is be fogom mutatni – nagyban hozzájárul a tanulói aktivitás és lelkesedés csökkenéséhez, a színvonal utóbbi években tapasztalható stagnálásához és a zenei pálya iránti érdeklődés mérséklődéséhez az alapfokú rézfúvós képzésben.

A kutatás céljai

Tantárgy-pedagógiai programom megvalósítása során teret kapnak az innovációs tevékenység, a tudásmegosztás, valamint a tudatos fejlődés és fejlesztés egyes aspektusai is.

- 1. A kutatás elsődleges célja a vizsgált feszültség okainak feltárása az egyes intézményekben, a feltárt okok elemzése, illetve olyan módszertani javaslatok*

kidolgozása, melyek az alapfokú rézfűvós kamarazenei képzés jobbítását és annak fejlesztését szolgálják az adott közösségben.

Fontos, hogy megértsük, mely tényezők nehezítik vagy segítik a rézfűvós kamarazenei munkát az alapfokú oktatásban. Ezek az okok sok esetben fakadhatnak helyi jellegzetességekből és adottságokból is, ezért összegyűjtöm és elemzem a tanárok, diákok és különböző szakmai közösségek (például – amennyiben van ilyen – a helyi fűvószenekarok) visszajelzéseit online kérdőív és személyes találkozások formájában.

E széleskörű adatgyűjtéssel szeretnék teljes, pontos és hiteles képet kapni a Magyarország zeneiskoláiban folyó kamarazenei munkáról.

- 2. A jelenlegi zeneiskolai képzési struktúra rézfűvós oktatásra – illetve annak eredményességére – gyakorolt hatásainak vizsgálatát sem hagyhatjuk figyelmen kívül.*

Ahogy arra a problémafelvetéskor is kitértem, a főként egyéni hangszeres képzésre koncentráló zeneiskolai oktatási gyakorlat több szempontból is kontraproduktív. Kétségtelen, hogy – mint jellemzően az alapvizsgát követően választható tárgy – a kamarazene tantárgy jelenleg is elérhető intézményi formában, azonban a legtöbb rézfűvós növendék, mire zeneiskolai tanulmányai során eljutna ideig, kiesik a rendszerből.

Épp ezért lenne olyan nagy jelentősége annak, hogy felülvizsgáljuk annak lehetőségeit, milyen intézményi keretek között valósítható meg, hogy a fűvószenekari játék mellett a kisebb csoportokban való társas zenélésbe a legfiatalabb zeneiskolai diákok is bekapcsolódhassanak.

- 3. Az előző gondolatmenetből következően kiemelt cél annak vizsgálata is, hogy milyen lehetőségek kínálóznak a magyar alapfokú rézfűvós kamarazenei oktatás az alapfokú művészetoktatás keretrendszerébe való mélyebb beillesztésére, az egyes intézmények helyi adottságainak figyelembevételével.*

Ha a rézfűvós kamarazenei oktatás ügyének előmozdítását tűzzük zászlónkra, joggal fogalmazódhat meg bennünk az elvárás, hogy a műfaj önálló tantervvel rendelkezzen. Ennek igénye „alulról szerveződve”, a kollégák véleményének és építő jellegű gondolatainak figyelembevételével is testet ölthet, épp ezért érzem oly fontosnak, hogy megkezdődhessen az ezzel kapcsolatos aktív párbeszéd.

Azt is látnunk kell ugyanakkor, hogy a szándékon túl vannak olyan egyéb, a műfaj fejlődését gátló további tényezők és akadályok is, mint például az oktatáshoz felhasználható repertoár, illetve az ajánlott irodalom szegényessége. Éppen ezért kiemelt jelentőségű volna egy repertoárbővítő munka, melynek során az oktatási anyagok körének kiszélesítésére nyílna lehetőség.

- 4. Szintén fontosnak tartom, hogy kutatóprogramom átlátható és transzparens legyen, s ezáltal maradéktalanul eleget tegyek a kutatótanári attitűddel szembeni tudásmegosztást, illetve egyéni szakmai fejlődést érintő elvárásoknak.*

Kutatási eredményeimet folyamatosan dokumentálni fogom és megosztom a szakmai közösséggel, így biztosítva annak lehetőségét, hogy közös célok és igények mentén tudjuk fejleszteni az alapfokú rézfűvós kamarazene oktatási területét.

A tudásmegosztás mellett azonban az is fontos, hogy önmagamot is folyamatosan fejlesszem, és reflektáljak a saját munkámra, hiszen – egyfajta iránytűként – főként ez segít abban, hogy jobb és hitelesebb pedagógus és kutatótanár lehessenek. Végző célom, hogy a közösen elért szakmai eredmények a gyakorlatban is hasznosuljanak, és hozzájáruljanak ahhoz, hogy a világszinten is elismert, komoly hagyományokra visszatekintő magyar rézfűvós kamarazenei műfaj méltó oktatási hátteret tudhasson magáénak már az alapfokú képzés vonatkozásában is.

- 5. Végző, de nem utolsó sorban: a kutatás egyik fő céljaként a közvetlen intézményi hasznosulás jelentőségét szeretném kiemelni, amely esetemben, mint a Weiner Leó Katolikus Zeneiskola AMI és Zeneművészeti Szakgimnázium trombita- és kamarazene tanárának esetében kiemelt jelentőséggel bír.*

Ennek alátámasztásaként fontos megjegyezni, hogy személyes pedagógiai tapasztalataimon és egyéni ambícióimon túl – melyek jelentős részben professzionális kamarazenei tevékenységemből táplálkoznak – kutatótanári pályázatom megírására az is ösztönzött, hogy iskolánk egykori tanárának és igazgatójának, Sztán Istvánnak a rézfűvós szakmában kiemelkedő, iskolateremtő munkásságára példaként tekintek, és annak méltó folytatását személyes hivatásomnak tekintem. A 2019-ben elhunyt trombitaművész haláláig az intézményben tanított, s én ugyanettől az évtől lettem a tantestület tagja. Amellett, hogy az a megtiszteltetés ért, hogy az ő egykori tantermében taníthatok,

lehetőségem nyílt arra is, hogy az általa készített, kiadatlan, de felbecsülhetetlen értékkel bíró kamarazenei kéziratokhoz is hozzáférhetek.

A mind zeneiskolai, mind pedig szakgimnáziumi szinten meghatározó, kiemelkedően erős rézfúvós tanszakkal rendelkező Weiner Leó Katolikus AMI és Zeneművészeti Szakgimnázium épp ezért saját ügyének tekinti kutatómunkámat, hiszen az azzal járó eredmények – az átfogó, országos hasznosulás lehetőségén túl – iskolánk hírnevét is öregbíthetik, s az intézményben működő nagy múltú, rézfúvós egyéni és kamarazenei szakmai műhelyt tovább erősíthetik.

A kutatás során várhatóan felmerülő főbb kérdések

1. Milyen súllyal jelenik meg napjainkban az alapfokú művészetoktatásban a rézfúvós kamarazene?
2. Milyen tényezők okozzák a zeneiskolai rézfúvós kamarazene-oktatásban rejlő lehetőségek és a jelenlegi gyakorlat közötti feszültséget?
3. Milyen lehetőségei vannak egy szélesebb körben is jól használható, oktatási célú zeneiskolai kamarazenei repertoár kialakításának?
4. Milyen konkrét lépések – és adott esetben pedagógiai változtatások – szükségesek a tanári gyakorlatban egy produktívabb rendszer bevezetéséhez?
5. Mi a realitása egy olyan, pedagógiailag is hatékonyan működtethető alapfokú rézfúvós kamarazene-oktatási rendszer kialakításának, amely képes igazodni a tanulók életkori, tudásbeli és technikai különbözőségeihez?
6. Melyek azok a távlati célok, amelyek – az előbbi kérdések tükrében – reálisan megvalósíthatók?

A kutatás módszerei

Kutatói munkám egyaránt tartalmaz alkalmazott, gyakorlatorientált és fejlesztésalapú kutatómódszertani elemeket. Programomat több kutatási eszköz együttes alkalmazásával tervezem megvalósítani, melyek a következők:

- *Anyaggyűjtés – A kutatáshoz kapcsolódó, fellelhető oktatási anyagok és dokumentumok összegyűjtése és elemzése*

Az anyaggyűjtés során elsődleges célom lesz, hogy feltérképezsem és összegyűjtsem azokat az alapfokú egyéni hangszeres, illetve a kamarazenei tanterveket és módszertani ajánlásokat (különös tekintettel a nagy részben az Editio Musica Budapest korábbi kiadványaiból álló ajánlott irodalomra), melyek a zeneiskolai rézfúvós képzéshez kapcsolódnak. Miután az alapfokú trombitaoktatás tantervét legnagyobb részben Sztán István tanár úr hozta létre, az ezzel járó szellemi örökség iskolánkban ma is él. Ez magától értetődő kiindulási pontot jelent majd számomra.

Fontosnak tartom, hogy a rézfúvós vonatkozás mellett más (elsősorban fúvós) alapfokú tanterveket is megvizsgáljak, hiszen ezek összehasonlító elemzése lehetővé teszi, hogy feltárjam az intézménytípusok és pedagógiai gyakorlatok közötti különbségeket. A magyar pedagógusok által használt nemzetközi kottákat ugyancsak górcső alá veszem. Ezután az összegyűjtött anyagok tematikus rendszerezése és elemzése sem maradhat el.

- *Felmérés online-kérdőívvel*

Az online kérdőíves felmérést elsősorban két célcsoportban tervezem megvalósítani. Mindenekelőtt a hazánk alapfokú művészetoktatási intézményeiben tevékenykedő rézfúvós tanárokat tartom fontosnak megkeresni. E pedagógusok esetében egy olyan kérdőív összeállítása a célom, melyben visszajelzést adhatnak a saját intézményeikben folyó mindennapi kamarazenei munkáról, és megfogalmazhatják szakmai javaslataikat, igényeiket. A pedagógusokra irányuló kérdőív célja, hogy országos képet adjon arról, hogyan jelenik meg a rézfúvós kamarazene az egyes intézmények szakmai munkájában, s amennyiben megjelenik, milyen keretek között zajlik, illetve milyen, a tárgyhoz tartozó szakmai nehézséggel és hiányossággal szembesülnek a kollégák.

A tanulói kérdőív ezzel párhuzamosan a rézfúvós tanszakokon tanuló növendékek kamarazenéhez kapcsolódó motivációját, zenei érdeklődését (ez a repertoárbővítés tekintetében lényeges kérdés, hiszen e tekintetben a gyermekek zenei ízlése nem hagyható figyelmen kívül), valamint a kamarazenéhez köthető élményeit, benyomásait térképezi fel.

E két adatbázis összevetése várakozásaim szerint azt is lehetővé teszi majd, hogy megfigyelhessem a tanári elvárások és a gyerekek részéről érkező igények között húzódó eltéréseket és átfedéseket. A kérdőívek elemzéséből származó

eredményekre, mint fontos, iránymutatást segítő katalógusra tekintek, mely alapvető fontosságú jelen kutatóprogram megvalósításakor.

- *Szakmai interjúk készítése*

Tervezett kutatómunkám fontos pilléreit képezik azok a szakmai interjúk, melyeket elsősorban olyan pedagógusokkal készítek, akik nagyobb kamarazenei hagyományokkal rendelkező intézményekben dolgoznak. Ahogyan a korábbiakban is utaltam rá, ezek az iskolák jellemzően rendszeresen koncertező, aktív munkát folytató fúvószenekarokat is működtetnek, s rézfúvós tanszakukon kivételes elhivatottsággal és küldetéstudattal dolgozó pedagógusok tanítanak. A teljesség igénye nélkül, itt olyan városokat említhetek, mint Mohács, Kiskőrös, Szekszárd, Nagykanizsa, Zalaegerszeg, Eger és Kecskemét. Emellett egyéb zenei fúvószenei műhelyek, elsősorban zenei táborok és kurzusok vezetőivel is tervezek szakmai beszélgetéseket.

Ezen interjúk célja, hogy a jelenleginél mélyebb betekintést engedjenek azokba a módszertani és pedagógiai hagyományokba (illetve ezek eszköztárának alkalmazásába) amelyek ezekben az iskolákban a rézfúvós egyéni és kamarazenei képzést sikeressé tették.

Meggyőződésem, hogy az így összegyűjtött kvalitatív adatok nemcsak a jelenlegi helyzet mélyebb megértését teszik majd lehetővé, de inspirációként is szolgálnak fejlesztési javaslataim megvalósításakor.

- *A kutatás témájához kapcsolódó találkozók, szakmai napok szervezése és lebonyolítása*

Iskolánk rézfúvós tanszaka tanévenként átlagosan 4-5 rézfúvós mesterkurzust, illetve szakmai napot bonyolít le a Weiner Leó Katolikus AMI Zeneiskola és Zeneművészeti Szakgimnáziumban. Ebből adódóan széleskörű kapcsolatokat alakítottunk ki és ápolunk számos vezető rézfúvóssal. A teljesség igénye nélkül tartott már intézményünkben előadásokat Tarkövi Gábor, a Berlini Filharmonikusok egykori tagja, Csikota Gergely, a Budapesti Fesztiválzenekar szólamvezető trombitása, illetve Szentpáli Roland, nemzetközi híru tubaművész és zeneszerző, a Zeneakadémia tanára is. Ezek az alkalmak rendre nagy érdeklődésre tartanak számot, iskolán belüli és kívüli résztvevők tudását egyaránt gazdagítva.

Mind a hagyományok, mind az intézményi adottságok tekintetében biztosítottak tehát a feltételei annak, hogy a rézfúvós kamarazenéhez kapcsolódó szakmai napokat bonyolítsunk le, melyek e kutatóprogramhoz kapcsolódó kérdések feltevését, közös párbeszédet, illetve a program eredményeinek közzlésére is alkalmas szakmai fórumot jelenthetnek a későbbiekben.

- *A repertoárbővítés lehetőségeinek vizsgálata*

Úgy vélem, a zeneiskolai szintű társas zene repertoárjának bővítésekor – amennyiben az internetes vásárlásokat és a külföldről származó kottákat, gyűjteményeket nem tesszük e felsorolás részévé – jelenleg három forrásból táplálkozhatunk. Ezek a következők: eddig ki nem adott kották és átiratok megjelentetése; új átiratok készítése pedagógus kollégák által; illetve az arra felkért zeneszerzők által komponált új művek és feldolgozások. Ez utóbbi esetben nem megkerülhető, hogy a kutatóprogram részeként pályázatírásra is sor kerüljön (a Nemzeti Kulturális Alap, illetve a Magyar Művészeti Akadémia pályázattási naptárában időről-időre fellelhető az ilyen jellegű felhívások), de e cél megvalósítását a személyes pályafutásom során megismert zeneszerzőkkel való kapcsolat is segítheti.

A leginnovatívabb, s korunk kihívásaihoz leginkább alkalmazkodó kezdeményezés azonban egy olyan – hangszerösszeállítás és létszám tekintetében is variálható – online adatbázis lenne, mely egy rézfúvós hangszerek megszólalási lehetőségeit, illetve a hazai zeneiskolák rézfúvós tanszakait jól ismerő pedagógus vezetésével, egy zeneszerző, egy kottagrafikus és egy szoftvertetvező szakember bevonásával valósulhatna meg. Egy ilyen online kottatár az oktatás minden szintjére nézve óriási előrelépést jelentene, hiszen egy kattintással transzponálhatóvá válhatnának a szólamok, így az adatbázisban tárolt műveket mindig az adott intézményhez, illetve az ahhoz kapcsolódó tanszak aktuális összetételéhez lehetne adaptálni. Kétségtelen, hogy ennek létrehozása akár egy önálló mester- vagy kutatótanári program témája is lehetne.

- *Interdiszciplináris lehetőségek – kutatómunka a társtudományok és társművészetek területén*

Pedagógusként erősen él bennem az a meggyőződés, hogy munkánk során a mára már gyakorlatilag korlátlan mennyiségben elérhető, és folyamatosan bővülő

tudásanyag alkalmazásától, illetve az abban rejlő értékek kiaknázásának lehetőségétől nem tekinthetünk el. A kamarazenei oktatás fejlesztése érdekében épp ezért fontosnak tartom a társtudományokkal, társművészetekkel való együttműködést, hiszen ez új megközelítéseket, nézőpontokat kínálhat.

Kutatómunkámban igyekszem magam is figyelmet fordítani olyan területekre, mint a pszichológia tudatos jelenlétet, közös gondolkodást és csoportos munkát segítő gyakorlatai. A nyitott gondolkodás és ezek az ismeretek segíthetnek abban, hogy a kamarazenei munkában való részvétel ne csupán zenei fejlődést, hanem a társas kapcsolatok és együttműködési képességek tudatos fejlesztését is elősegítse.

Ezek az oktatásban egyre nagyobb hangsúllyal megjelenő kiegészítő technikák a kreatív együttműködés készségét is fejlesztik a növendékekben, amely kulcsfontosságú a társas zenei oktatás sikerességének szempontjából.

- *Kontrollcsoportok felállítása*

Kutatásom meghatározó gyakorlati részét képezi majd azon kontrollcsoportok felállítása, amelyekben új kamarazenei anyagokat (itt a korábban még nem használt, pl. Sztán István által készített hangszerelésekre, illetve az újonnan elkészített átiratokra és művekre is gondolok) közösen dolgozunk fel saját tanítványaimmal, valamint más, partneriskolákban tanuló csoportokkal. Ez a megközelítési forma azt teszi lehetővé, hogy a tananyag hatékonyságát valós oktatási környezetben mérjem fel, figyelembe véve a tanulók és a pedagógusok reakcióit, illetve produkciók fejlődését.

A folyamat során terveim szerint dokumentáció készül, melyek segítenek majd nyomon követni a növendékek fejlődését, az órák dinamikáját és a tananyag szélesebb körben történő alkalmazhatóságát.

Közös kutatási munka a kutatási partner (Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem) szakmai támogatásának igénybevételével

Kutatótanári portfólióm megvalósításához hazánk első számú zenei intézménye, a Zeneakadémia nyújt támogatást. Dr. ifj. Bazsinka József, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem rézfúvós kamarazene tanára – a pályázat részét képező együttműködési

nyilatkozatban foglaltaknak megfelelően – az egyetemen felhalmozódott, kivételesen értékes szakmai tapasztalatokkal, infrastrukturális és kapcsolati háttérrel a pályázat lebonyolításának teljes időtartama alatt folyamatos szakmai konzultáció és mentorálás révén segíti kutatói tevékenységemet.

Várható eredmények, hasznosulás

Kutatóprogramom közvetlen és közvetett eredményei várakozásaim szerint a szakma minden oktatási szintjére hatással lesznek. Önmagában az, hogy a zeneiskolai kamarazene kérdéseivel szélesebb körben fogok foglalkozni, ráirányítja majd a figyelmet e kevésbé fókuszban lévő oktatási területre, s a rézfúvós pedagógiában betöltött szerepének fontosságára. Mélyen hiszek abban, hogy munkám eredményeként – a rendszerben rejlő feszültségek alapadatú feltárásával – tisztább képet kaphatunk arról, hogyan működhet hatékonyabban hazánkban a rézfúvós kamarazene-tárgy oktatása.

Tevékenységem számos kézzelfogható eredménnyel is jár majd, hiszen a kutatás során felmérem a növendékek társas zenéléshez kapcsolódó motivációit, illetve összegyűjtöm tapasztalataikat (és esetenként nehézségeiket), ezen kívül elemzem a kollégák tanári attitűdjeit és az általuk alkalmazott pedagógiai elemeket. Mindezek révén egy olyan komplex módszertani modell és ajánlás létrehozására nyílhat lehetőség, amely:

- Tantervbe illeszthető
- Figyelembe veszi korunk szakmai kihívásait
- Együttesen fejleszti a zenei, technikai és oktatói kompetenciákat
- A konvencionális oktatási módszerek mellé kiterjesztett pedagógiai módszereket is beemel
- Igazodik az eltérő intézményi adottságokhoz
- Fenntartható és adaptálható oktatási anyagokat, kottagyűjteményt tartalmaz
- Elősegíti a tanulói motiváció erősödését

Az eredmények megosztása

Fontosnak tartom, hogy a program megvalósítása során elért eredmények a lehető legszélesebb körben kerüljenek megosztásra. E megosztás elsődleges fórumai lehetnek a kutatást támogató intézmények, a Weiner Leó Katolikus Zeneiskola AMI és Zeneművészeti Szakgimnázium, illetve a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem szervezésében lebonyolított

rézfúvós szakmai találkozók. A Sztán István Zeneiskolai Rézfúvós Fesztivál szakmai előadásai, illetve a Zeneakadémia újjászerveződő rézfúvós kamarazene tanszakán megvalósuló programok egyaránt méltó keretet adnak majd az eredmények és tapasztalatok közlésére, valamint a rézfúvós oktatás különböző szintjein tevékenykedő kollégákkal való párbeszéd kialakítására.

Együttesem, az In Medias Brass rézfúvós kvintett is számos önálló platformmal rendelkezik, melyek erre a célra ugyancsak alkalmasak lehetnek. Itt a teljesség igénye nélkül említhetném rézfúvós kamarazenei fesztiválunk előadásait, illetve a kvintettünk által megtartott mesterkurzusokat és szakmai napokat, melyekre évről-évre sor kerül a különböző hazai zeneiskolák, illetve zeneművészeti szakgimnáziumok meghívásainak eleget téve.

Nem hagyhatók figyelmen kívül a közösségi médiában fellelhető rézfúvós és zenepedagógiai csoportok, közösségek sem, hiszen ezeken a csatornákon keresztül ugyancsak számos szakmabelit szólíthatunk meg.

Természetes, hogy mint vezető zenepedagógiai újságon, a Parlando folyóiraton keresztül is kommunikálni szeretném a kutatásom eredményeit, s ugyancsak terveim között szerepel a főbb klasszikus zenei szaklapok, például a Fidelio, a Papageno, illetve a Gramofon újság megkeresése is.

Céлом ezen kívül, hogy a kérdőíves felmérés által megszólított kollégákkal és intézményekkel, illetve a kutatóprogramba kontrollcsoportként bevont résztvevőkkel aktív szakmai közösséggé formálódjunk s folyamatos kommunikációt tartsunk fenn, melynek révén szintén lehetőség nyílik majd az egyes részeredményekről, konzekvenciákról és további célkitűzésekről történő egyeztetésre.

Összegzés

A fentiekben igyekeztem rávilágítani arra, hogy kutatásom célja egy hatékonyabban és szélesebb körben működő alapfokú rézfúvós kamarazenei pedagógiai rendszer kialakításában való szerepvállalás. Céлом, hogy mindezt a vizsgált terület minden résztvevőjének (pedagógusok és zeneiskolai növendékek) bevonásával tudjam megvalósítani.

Fontos számomra, hogy az előttem álló kutatási folyamat – a háromdimenziós tevékenységmodell alkalmazásának szem előtt tartása mellett – egy komplex, több nézőpontból is vizsgálható folyamat legyen, melynek eredményei:

- innovatívak – azaz képesek új szempontokat és megközelítéseket behozni az alapfokú kamarazenei nevelésbe,
- széles körben megoszthatók – más intézmények, pedagógusok és szakmai műhelyek számára is hozzáférhetők és jól hasznosíthatók, valamint
- a személyes pedagógiai eszköztáram palettáját is gazdagítják.